

“El tango és un tresor cultural”

Presentarà 'Romaphonic Sessions' en format de quartet l'endemà de la 50a Cantada d'Havaneres de Calella de Palafrugell, al mateix escenari Serà la cloenda del quart festival Ítaca

Andrés Calamaro Foto: ARXIU.

Andrés Calamaro [<http://www.calamaro.com>] (Buenos Aires, 1961) presentarà el 3 de juliol el disc Romaphonic Sessions, tercer volum de la sèrie Grabaciones encontradas, dins les celebracions de la 50a Cantada d'Havaneres de Calella de Palafrugell i del quart festival Ítaca [<http://www.itacacultura.cat/>] (21.30 h, 30 a 39 euros).

En una entrevista del 1994, quan va sortir el primer volum de Grabaciones encontradas, em va dir que en publicaria tres més si un tal Dani li tornava les cintes que s'havia endut de l'estudi. Ho va fer? Bona memòria! La veritat és que, des d'aquelles primeres col·leccions trobades, vaig gravar continguts per a una vintena de volums més que lamentablement no vaig publicar, i ara em sap greu perquè la música que continua a l'arxiu pateix humitats i oblit. Aquell Dani va tornar amb les cintes i el 1996 vam editar un segon volum de Grabaciones encontradas. Què aporta Romaphonic Sessions a la sèrie, amb les seves relectures despullades de tangos i temes propis? Dins d'aquesta col·lecció de gravacions d'arxiu, Romaphonic Sessions és una gravació alternativa amb un cert regust anecdòtic. És cert que es va gravar a Buenos Aires en només dos dies? Ho diuen, però jo només en recordo un. És possible que passéssim una tarda prenent mate i conversant amb

la gent de l'estudi. La tarda de la gravació va ser arribar, cantar i tornar a casa, i poc després em va arribar un arxiu amb la gravació. Em va agradar i primer vaig tenir la fantasia de fer-ne només 500 vinils per a col·leccionistes. Com serà el concert de Calella? Hi anem amb Germán Wiedemer, Toño Miguel i Martin Bhurm: piano, contrabaix i percussions. Adaptarem a aquest format altres temes a part dels inclosos en el disc i enriquem les Romaphonic Sessions, que vam gravar amb Germán només amb piano i veu, com un assaig. Sempre ha tingut una relació tan cordial amb el tango? No sóc de la generació tanguera: per mi és la música que estava sonant a l'aire durant la meua infància porteña. Per això haig d'aprendre cada tango que trio per cantar, per fer-lo amb un cert rigor i respecte a la melodia. El tango és un autèntic tresor cultural i harmònic. Ha aprofitat bé el temps? Com ja he dit abans, hauria d'haver publicat una altra discografia paral·lela. Sempre m'ha agradat gravar molt en privat i arriscar-me en terrenys experimentals i gravacions de laboratori. Fa uns anys vaig oferir 2.233 artefactes musicals a la xarxa Soundcloud. I després d'El salmón crec haver gravat fins a mil cançons. Fa trenta anys que tinc estudis de gravació a escala domèstica, i hi ha molt de gel sota la punta de l'iceberg. En altres aspectes també he espremut prou bé la fruita de la vida, sense cap vanitat especial. M'agrada la meua vida austera i cultural: aliar-me al silenci del matí per llegir novel·les franceses i escoltar discos de jazz, escriure cada dia una mica, caminar fins al mercat per comprar el menjar que cuinaré... Trigarà vint anys més a publicar el quart volum de Grabaciones encontradas? No ho crec. Tinc un arxiu de gravacions molt

interessant i hauria de prometre'm a mi mateix que les aniré editant amb una certa continuïtat. El problema és que els continguts són tan amplis que ja és gairebé impossible seure i escoltar-los. M'agradaria preguntar-li per un antic amic seu de Palafrugell, Daniel Zamora (1965-2007), últim baixista de Los Rodríguez. Com el recorda? Daniel era una persona realment especial, amb un gran sentit de l'humor i molt fraternal en el tracte. Recitava de memòria León Felipe, adorava Sinatra, Prince i Cortázar. Va ser un gran company i un gran músic. Tots els que el vam conèixer el recordem amb amor i afecte. Què recorda de la gravació del disc Mundo infierno (1993) de Sopa de Cabra, en el qual va tocar el Hammond? Vam gravar a Holanda, en uns estudis on havien estat Nirvana i Billy Ray Cyrus. Va ser arribar i comprar nou classes diferents de cànnabis. Vaig gravar en dues o tres cançons i a l'estudi vaig ser disciplinat: vaig fer el que em van demanar, mirant d'oferir variacions i colors a la gravació.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 13-06-2016 Pàgina 16

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/976372-lel-tango-es-un-tresor-culturalr.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui